

TEVYNE

Organas Susivienijimo L. A.

N. 29 Shenandoah, Pa. Liepos 27 diena 1901 m. metas V

NEDELINIS LIETUVISZRAS LAIKRASZTIS ISZEINANTIS KAS SUBATA.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER AT THE
POST OFFICE AT SHENANDOAH, PA.

THE WEEKLY
"TEVYNE - FATHERLAND."
Organ of the Lithuanian National Alliance.
PUBLISHED EVERY SATURDAY.
at 119 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

Subscription \$1.00 per year.

Publisher Rev. A. Kaupas,

All communications should be addressed:
Rev. A. Kaupas, 114 Theodore Street,
Scranton, Pa.

Rates of Advertising:

one inch, once.....0.50
one inch, one month.....\$1.00
one inch, per year.....\$10.0

"Tėvynė" ne sąnariams Susivienijimo kasčiuoja per
metą \$1.00. Korespondencijas reikia siųsti ant adreso:
REV. A. KAUPAS, 114 Theodore str.,
Scranton, Pa.

ADRESAI

Susivienijimo Virszininku.

Prezidentas A. Teplir, Pittston, Pa.
Vice-prezidentas J. Karalius,
652 German str., Baltimore, Md.
Sekretorius J. Jurgelevicz,
605 W. Mahanoy str., Mahanoy City, Pa.
Kasierius Chas. Radzievicz,
Shenandoah, Pa.
Kasos globėjai { A. Kolczinski, Minersville, Pa.
J. Daukszis, 41 Daugher Lane,
Wilkes-Barre, Pa.
Knygius - Rev. M. Szedvydis, Pittston, Pa.
Dvasizskas vadovas ir prezidentas ex-officio
Augszciausio sodo, Rev. J. Kuras,
Forest City, Pa.

LITERATISZKAS KOMITETAS.

Rev. A. Milukas, Shenandoah, Pa.
Rev. A. Kaupas, 114 Theodore str.,
Scranton, Pa.
Prof. J. Zemaitis, Shenandoah, Pa.

Patemijimai.

Isz Waterburio gavome akyvą
laiszką, kurio dalę talpiname Tėvynėje,
kad suteikti skaitytojams nors mažą ži-
nią, kaip įnirszušiai kariauja mūsų prie-
szai atsimetėliai priešz Susivienijimą.
Sztai to laiszko dalis:

„Ką buvo sznekėta tarp mudviejų
andai apie persergėjimą lietuvių, idant
nepasiraszytų ant aplikacijų, kurias val-
namaniai iszsiuntinėjo, — tai kun. Saur-
saitis jiems apie tai isz ambouos ap-
garsino. Žinoma jiems tai dideliai ne-
patiko — Panedėlio vakarą atėjo trys
vyrai į kleboniją rugodami ir grumoda-
mi ant kun. Saurusaiczio sakydami, jog
jei nepaliaus to daręs, tai jie jieszkosią
teisybės sude, nes tiesos Amerikos ne
pavelija griauti organizacijas.

Apart to — jie nekuriuos verstinai
verczia, idant prisiraszytų prie jų Susi-
vienijimo, ypatingai biznierius kuriems
žoda kenkti. — Tai matot kaip jie el-
giasi — elgiasi bjauriai, bet karsztai —
reikia reakcijos, neatbutinai.

Pasilieku su tikra guodone ir tt.

Kaip matote, Broliai, isz to laiszko
nabagėliai valnamaniai jau paskutiniu
garu varo, jei graibstosi tokių įnagių sa-
vo kovoje. Reikia žinoti, kad kueigui
Saurusaicziui jie nieko negali padaryti
už tai, ką ans persergėjo žmonis kad
tie nesiraszytų ant iszsiuntinėtų cyro-
grafų. Kun. Saurusaitis negriovė tuo-
mi persergėjimu jokios organizacijos,
tik drutino mus Susivienijimą. Juk vi-
si zinome, kad Totorio, Paukszčių ir
Mikolainio Susivienijimas neegzistuoja,
nes neturi jie jokio charter'io, o pertai
jie negali eiti į jokią provą. Jie patys
prisipažino savo atsiszaukimuose, kad
neturi jie charter'io

ir laukia, kad mes pamestumėme savo
charter'į, tai jie aną paimtų ir po juo
prisiglaustų. Ale męs, kaip nesyki bu-
vo raszyta Tėvynėje, nemislijame pa-
mesti savo charter'io, taigi tiems naba-
gams ir kantrybės pritrūks belaukiant.
Antra, juog jie griebiasi gąšdinimų ir
vertelgas (biznierius) verczia pasiraszy-
ti, sakydami kad jie užkenks anų biz-
niui, tai ant to yra lengva roda. Geras
biznierius neturi jų bijotis, nes jei jiems
pasiraszys, tai katalikų gali teippat ji
pabausti ir pabaus be abejonės. Biz-
nierius koznas gali iszsiteisinti, kad ne-
gali po jais pasiduoti, bet turi buti be-
pusizskas, t. y. nei į vieną nei į kitą pu-
sę kaslink politikos nesikiszti, o kas-
link tikėjimo reikalų. tai anų negalīs
iszszadėti dėl biznio, nes tada ji ir pa-
patys valnamaniai laikytų už nieką, kai-
po parsidavėlį. Ant galo jei tie hersz-
tai per daug norėtų kam biznį pagadin-
ti, tai yra ant to valdžia, kuri jug smar-
kiaiai baudžia „for injuring someones
business“.

* * *

Pilnai pritariame korespondento
nuomonei, kad neatbutinai reikalinga e-
santi reakcija, t. y. vienyjimasis katali-
kų sulaikymui tokios bėgėdiszkos val-
namanių politikos. Męs niekad nekal-
biname ir nekalbėsime savo draugų kad
keltų vaidus, bet jei mus prieszai eina
ant mus apsiginklavę, argi neyra mūsų
prideryste tokius pat ginklus pasirupin-
ti, kad nuo anų apsiginti? Jei valna-
niai visaip mus dergia, žodžiu ar rasztu
ir męs turime tiesą jų silpnybės jiems
prikiszti; jei jie nenustoja ant iszdergi-
mų, bet mėgina net gąšdinimais po sa-
vim paversti, tai ir męs galime vienytis
privalome stoti apgynime savo teisybės

ir parodyti savo doriszkas pajiegas. Jei tie mus draugijos szaszai tulose vietose susideda isz visai nedoru žmonių, papildžiusių nedorybes, sėdėjusių kalinėje ir pasirengusių ant įzeidimo mus garbės, sveikatos ar gyvasties, broliai, ir mėš turime parodyt jiems, kad jie negalės mus skersti kaip avinus. Pasirodykime tik, kad mėš pasirengę esame juos patikti, kaip jie tik nori, ir kad mėš jokiose aplinkybėse jiems neduosim sau ant sprando jodyti, tai jie tuojaus liausis mus gąsdinę, nes reikia tą visiems įsidėti, kad nēr didesnių szeszku už mūsų valnamanius. Jis rēks ant tavęs, grasīs tau visaip, kolei mislys kad tu jō bijaisi, o kad pamatys, kad tu nepaisai jō zaunų, ale dar ir su susiedu ēsi vienybėje, tai bēgs jis nuo tavęs kaip kontrabandnesziai nuo abieszcziko.

Mėš visi matēme tą per pereitą seimą Wilkes Barre. Ko jie nedarē, kaip jie nesigraižē priesz seimą. Stovėdami kitoje pusėje kelio priesz katalikiskos pusės delegatus, pranaszavo tūli jų pulko, kad kryžiuokų (teip szliuportarniai vadina katalikus) kraujas pasilies, kad jie turi revolverius ir nors katalikų rutoms apsikaisziusių dabar daugiaus, ale nežinia, kas ryt dēsis t.t. Tokias sznekas girdėdami nekurie mus puses delegatai bijojosi net ant seimo salės eiti, ale jiems buvo pasakyta, kad tik laikytūsi Vienybės, o pamatys kaip tie szeszkaai bijosis net ir savo pacių revolverių. Patyrimas parodē, juog viskas teip stojosi, nes visa ta szaika pamaczius, kad nesupjudys katalikų nepaardys mus vienybės ir kad mēs jų gasdinimų nebijome, pradėjo isz pradžių rēkti, ant kresių szokinėti, urmu mētēsi prie stalo, o kad ir to mėš neiszsigandome, tai tada davai jie bēgti per duris. Mat kas kokių mislių pilnas, tai mano, kad ir kiti žmonēs tokias pat mislis mislija. Ir mus atskalunai (seperatistai), bemislydami blogai dėl mus bijojosi, kad mėš jiems kailio neiszdirbtumēme ir dėlto nelaukē nei seimo pabaigos iszbēgo.

Tegul ir Waterbury'o lietuviai katalikai laikosi vienybės, o pamatys, kad ir pas juos visi istai nuleis sparnus.

Kad isz Pennsylvanijos atsidangęs bus koks karsztas istas, atsisėdėjęs Pottsville's ar kito kokio pavieto „dželoje“ (kalinėje) kelis mėnesius, tai ir tas neilgai užsilaikys ir neiszdrīs gąsdinti gerų žmonių.

Isz No. 28 Kataliko patiriame, juog to laikraszczio iszleistojai — Katalikas Publishing Co. — perdavē savo darbą broliams Tananevicziams (J. M. Tananevicz Bros. Co.), kurie iszleidinēs Kataliką toje pat pakraipoje. Isz prieszties neatbutino sugaiszavimo (sudilimo) perduodant turtą kitiems savininkams Katalikas vieną nedelią suvis neiszėjo, bet dabar iszeisias reguliariszkaikas nedelia. Velydami kuogeriausios kloties naujai firmai jos gražiame užmynimu, negalime czia užtylėti apie senuosius Kataliko savininkns — Katalikas Publishing Co., kurių didžiausiu stockholder'iu, o per tai didžiausią naszta neszancziu buvo kun. M. Krauczunas, klebonas szv. Jurgio liet. Kat. parapijos, Chicagoje. Jau nuo kelių mėnesių kunigas Krauczunas, visas savo pajiegas dabar įtempęs ant užbaigimo iszdidžios szv. Jurgio bažnyczios tikros lietuviszkos katedros — norėjo atsikaktyti, nuo iszleistuvės Kataliko. Raszantis szuios žodžius turėjo progą datirti, juog iszties aukos kun. Krauczuno buvo didelės, bet ragino aną laikytis kiek galima dar ilgiaus. Matyt aplinkynibės neleido guodotinam kunigui kartu neszti jungą iszleistojaus ir fundatoriaus. Taigi aczių jam tariame, kad jis pirmrs įvedē į mus gana žymiai susekuliarizuotą raszmenybę savo iszskiai katalikiską laikraszti, nors aplinkybės neretai neleido jam iszpildyti geriausius norus. Linkime szirdingai, kad įtekmingąją ir svarbia vietą užimās kuningas Krauczunas savo energiją sunaudotų kuopasekmingiausiai angreito užbaigimo puikios savo bažnyczios, o paskui ant iszstatymo teippat iszdidžios mokslainės. Tada iszties Chicagos lietuviszka kolionija bus pasitgerėjimu netik lietuviams, ale ir svetimcziams.

Adresas Kataliko administracijos:

J. M. Tananevicz Bros. Co.
3222 Auburn Ave.
Chicago, Ill.

Isz Edwardsville's (netoli Plymouth'e) mums raszo viens sąnarys, praszydams neiszduoti iki laikui jō vardo sziteip:.... „ka asz turiu daryti, kad tie valnamaniai per suktybę mane prikalbino pasirasztyti ant jų popierų. Vaikszcziója jie keliese po stubas dabar kur tik žino mus kuopos sąnarius (Edwardsville kuopa visa užsimokėjo mus kasieriui p. Radževicziui. Red) ir visaip kalbėdami kalbina pasirasztyti ant jų popierų. Pas mane atėjo andai du vyru, ir užsifundiję, po „dinerkę“ alaus pradėjo keikti aut kun. Miluko, sakydami kad jis nori kun. Žilinską iszkelti isz Plymouth'o ir pats ateiti į jō vietą. Teisybę pasakius, man iszsigērusias ta žinia baisiais nepatiko ir asz pasirasziau ant jų paduotos popieros, kurią sakē, siųs vyskupui, kad paliktų Plymouth'e kun. Žilinską. Dabar dažinojau, kad tai buvo popieros Vienybės iszdrukotos, ant kurių pasiraszydams pristoja, kad pabėgėlių komitetas užvestų provą su Susiv.. o kaip raszē Tėvynē, kad pasiraszē ant tokių popierų bus iszmesti isz Susiv. kaipo jō prieszai.

Asz visai nemislijau rasztytis ant tokių popierų ir tik per savo neapsiziu-rėjimą o anų nevidonų suktybės padėjau savo paraszą....

Tai mat kokiomis melagystėmis naudojasi mus prieszai. Turime czia pasaktyti, kad kun. Milukas niekad nebuvo ir nebus kandidatu ant Plymouth'o parapijos.

Kun. M. szitą mėnesį gavo pavelijimą nuo savo arcivyskupo iszvažiuoti ant 2 metų į Svaicarijos universitetą Fribourg'e ant augstesnių studijų ir apie jokias parapijas neatboja.

Ant galo reik žinoti, kad jei ir mislytie jis apie Plymouth'o parapiją, tai tas neglētų iszspildyti, nes Plymouth'as priklauso Scranton'o vyskupui. O kun. Milukas yra diaceziniu kunigu Philadelphios archidejecezijos ir be ypatingo savo arcivyskupo pavelijimo negali iszeiti

į kitas dijeceijas. Valnamaniai ir visoki istai pasirodė dideliais mulkais griebdamiesi tokių melagysčių savo kovoje prieš Susiv. Ant tų savo „raisztų“ jie raszo kad pasiraszė yra sąnariai kuopos per susirinkimą, o czia tuos paraszus jie gauna prie užbono alaus. Tas viskas bus sunaudota. Go on, poneliai su tokiais melais! Red.

Apie Ožkabilių dainas.

(Tasa išz No. 25.)

Neužmirsztinasis Ed. Gisevius 1) kurs su didžiu asztrumu bei meile rinko lietuviszkas dainas, pirmas, kaip rodos, atkreipė savo atydą ir ant jų melodijų. (Anot jo 2) gaidos lietuviszkų dainų pagal jų taktą, identiszkos asą su prygizskomis, lydiszkomis, aioliszkomis, doriszzkomis, arba aplamiai sakant — su sengraikiszkomis, kurios vėl, kaip žinoma, nuo prygizzkų, lydiszu ir tt. paeina. Velians tą pat' tvirtino Pr. Kurszatis 3), Bourgault - Ducoudray 4), Bartsch irk. Svarbiausias sziaame dalyke tardymas yr' Nast'o 5) kursai detaliszcai darodė ne tik giliai senatvę lietuviszkų melodijų ir jų identiszumą su tomis sengraikiszkosios musikos 6), bet ir identiszumą lietuviszkų musikaliszku instrumentų (kanklių) su sengraikiszkais (lyra, kithara) kurie, Strabonui liudijant, teipogi nog Prygų bei Lydų paimti. Rods Bartsch'as dasiprotėdams jog, rasi, senovėje Lietuviai kur pietų karszte gyvenę manė ir jų musika patekusi ten graikiszkosios įtekmei 7), tacziau szendien mes szitą dalyką visai kitaip suprantam ir suprastie turime: lydiszku, prygiskus savo dainų tonus Lietuviai turėjo tiesiog išz savo seniosos M. Asijoje, Trakijoje, tėviszkės iszsineszti ir juos su lygsziol kaip dainose, teip ir giesmėse per tiek szimtų metų, kaip tautiszką ypatybę užlaiko. Ne gana to — szitie prygiskos bei lydiszkos musikos tonai liekti dar ir dainose bei musikoje Bulgarų, Serbų irk., kurinos szitie Slovenai ant Balkanų pussalio atvykdami ir su trakiszkaisiais gyventojais susimaiszdamai nuo jų prisisivinti turėjo. Ypacziai pastebėtinas yra

faktas, jog ne tik tekstai tulų dainų, pasakų pas Slovenus, Bulgarus, Makedonus, Serbus, Slovakus, Rumunus bei Aromunus randasi identiszki su lietuviszkais, bet ir pacių dainų giados! Teip žinomosios dainos: „Vai tu rugeli, tu žiōmkentėli“ apie Ožkalius per rugpjūtę kas dien dainuojamos, melodiją kožnas skaitytojū gali nuvykęs į Balkanų kalyną teipgi rugpjūtės laike iszgirstie, nors žodžiai jų dainos jau yr visai kitoniszki 1).

Daugumas lietuviszkų, teip lygiai ir lietuviszkų sulyg sziol mūsų tautoje likusių dainų, kaip nog senų žinoma, priguli prie to skyriaus, kurį „lyriszku“ vadinama: jose apdainuojami kasdieniniai vargai ir paprasti atsitikimai žmogaus gyvenimo. Labai sulygintinai mažai mums liko išz senovės laiko mytologiszku, o da mažiaus — episzku, ypacz episzcai—historiszku dainų, kurių, kaip išz liudijimo tulų rasztininkų 2) žinoma, dar ir ne teip gilioj senovėje Lietuvių tautoje rodos gana buta, tik su polonisacija bajorijos ir įvedimu katalikystos isznykta. Tacziau visgi, randasi dar, kaip Juszkos, teip szeme mano surinkime, tulos episzkos dainos — o su laiku, rasi, ir daugiau dar bus surasta —, kurios paein' isz gilios senovės. Prie seniausių mūsų tautos dainų, Ožkabiliuose užrasztų, paskyrtie pirmiause reikėa dviejuose varantuose dainą (CXXII ir CCCCX) apie Saroną karalių 3), nors czion jo vardas užmirsztas, — arba „karaliuną“ kurs anot dainos žodžių, turėjo „tris karietas vis aukseliu iszdabintas ir szezis žirgus, vis aukseliu pakautystus, jojo dvaro vartai buvė: vieni žalio vario, antri — misingėlio, tretieji — czysto

1). Kadangi pietūlink nog Balkano, tikrojoj Trakijoje, javai visu mėnesiu ankszcziau nunoksta, ne kaip daubose kalnyno (Itepos m.) todėl gyventojai kalnuotojo kraszto, savo naminius darbus atlikę, pulkais eina per szuklas Balkano isz sziaurės į Trakiją ir ten parsisamdydami ant darbo pjūmenės laike, užsidirba kas met gerą skatiką. Ar toksai paprotis tarp Balkanų gyventojų jau buvo ir Trakams czion dar gyvenant — ne žinoma; gana tik tiek, jog szios dienos Bulgarų merginos su vaikinais eidamos į Trakiją ir ten, darbą atlikusias atgal namon gryzdamos su kvietčių vainikais, dainuoja ypatiszkas daineles ant tos pat gaidos, kaip ir „Vai tu rugeli.“ Pirmą kart iszgirsti man teko tą melodiją Elenoje 1885 m. gyvenant. Dainininkėms pro mano namus ainant — tai buvo priešz Jonines — anksti rytą paszokau isz miego iszgirdęs tą teip gerai man pažįstamą gaidą ir stebėdamasis iszkurgi pas mano langus lietuviszkos dainos atsirado aidas.... Langą atsivėręs pamacziau tik kruvą bulgariszku merginų dainuojančių ir einančių su keliais vyrais ir 4 ar 5 asilais, sunkiais drabužiais ir kitais rakandais apkrautais, kuoriuos jie drauge vedėsi.

2) Slg. Strykowski, Kronika polska, litewska, žmodzka, Warszawa 1846. I. 320; Kojalowicz Historia Lituaniae lib. VIII p. 330; slg. ir Bezenberger'į recenzijoj' Bartsch'o „Dainų Balsai“ Zeitschrift für vergl. Lit. — Geschichte und. Renais Literatur, Berlin 1887. N. F. Bd. I. S. 268 ff. —

3) Slg. „Lietuv. trakiszkos Studijos“ I.

aukso, o dvare gerta viņą isz aukso skleinyčių, isz karaliaus vininy czios“ teipogi ir jo mergos turėjusios „aukso kvietkele, žalių szilkų skuskele,“ didžiam dvare buvę „vis variniai vartai.“ Teipogi ir daina 1) apie tą „poną“, kurs dar „anoj pusėj Dunojaus“ Lietuvių proseniams gyvenant, buvo vedens prastą „mocziutės dukružę“ vardu „Sagutę“, kaip jam, karen iszjojus, jo tarnas „didį melą sudėjo“ ir pas „poną“ nujojęs, jam apskundė, buk ji „su krancziukais“ namie ulevojanti; kaip „ponas“ didei supykęs ir savo vaiską palikęs, parvažiavęs namon pro rumųž aidamas „aukso kardą skambino“, tarytum koks mykėniszkosios kultūros karžygis; kaid jis prisakė Sagutę Dunojuje nuszkandintie, ale apie jos nekaltybę datyręs ir pats upen įpuolė, ją gelbėt norėdamas, ir drauge su jai prigėrė; kaip paskui jų kapą „aukso tvora“ aptvėrė ir t. t. — vislab liudija, kad szita daina priguli skaitliu seniausių lietuviszkų episzku dainų, nors mes ir nežinome tikrai, kur apraszomasis atsitikimas nusidavęs. Tą pat reikėtų sakytie ir apie historiją tulos „Bendoriutės“ su ponu Kaniu-szu, žinomą isz Juszkos dainų 2) historiją, kuri teipogi kur ten ant Dunojaus kranto atsitikus. Isz vėlesnio jau, rasi, laiko paeina episzka dainėlė apie tulą Danilą (CCCCIII) apie tulos Doruzėlės kurias (CVI) irk.

Dar vėlesnei gadynei priguli labai akivos reminescencijos Ožkabilių dainose apie Vilnių, Varszavą, Krokavą, apie tulus prietikus su Lenkais, apie „Lenkų ponus“ ir tt. Prie historiszku dainų reikėtų, rasi, priskyrt' ir tą, kurioje atmenama, juog buvus gadyne, kada mūsų „bernelius“ varytą į „svetimą szalele į Turkijos žemele“ (CCCXCV), laikuose karių su Turkais, irk. Isz historiszku atsitikimų pastarojo szimtmeczio Ožkabilių dainos dar žino apie prigulėjimą Suvalkų gubernijos prie Prusų, kuomet mūsų kampo „bernelius“ gabenta kariaunon net į Gumbinę bei Geldapę ir jiems ten nog Prusokų nog pagonų tekę daug prikentėtie. (XIII). Ir Napoleono karių laikas neužmirsztas: viena daina sako, „Prancuzas mandras — daug karalių ant Ruso suvarė“, kita vėl žino, juog „kaip lapeliai nuo medžių nukrito, teipo prancuzai nuo szalczio iszkrito“ (XIV, CX-CIV, CCLXIV).

Isz laiko revolucijos 1830-31 m. liekti daina (CCCXLV) su atgarsu kovų su Maskoliais apygardoje Mariampolės ir daina apie Teodoro Medekszos karžygiszku veikalus (CCLXXXI). Vienoje dainoje, rodos isz gady-nės caro Mikalojaus, bernelis apverkia savo nelaimą patekęs maskoliszkon kariaunon (CCXXII); szitai gadynei regis, prigulės ir teip vadinamasis ir „balsas, szaukiantis brolio pas broli“ (CCXCIX).

(Dar ne viskas.)

1) Ožkabilių dainos Tilžeje 1884 VIII.

2) Lietuv. dain. I-n. 194. —

1.) Eduard Gisevius. Tilsit 1881. s. 35. ff. 75 — 77.

2) G l a g a n. Lithauen und die Lithauer. Tilsit 1869. S. 158.

3.) Gramatik d. lit. Sprache. Halle 1876. S. 448 ff.

4.) Melusine. Recueil de mythologie, litterature populaire, traditions et usages. t. I. pag. 223 seq. —

5.) Die Volkslieder der Litauer inhaltlich and musikalisch, Tilsit 1893.

6.) Slg. apie ją: Kralik, Altgriechische Musik Stuttgart u. Wien 1900.

7.) Mittheilungen d. lit. lith. Gesell. II. 106.

KORESPONDENCIJOS.

Wilkes - Barre, Pa. Pas mus 7 d. Liepos buvo mitingas su prakalbomis 17, kuopos Susiv. L. R. K. A. ant kurio užsimokėjo visi sąnariai savo bertaininę mokestį.

Potam buvo prakalbos. Iš kalbėtojų kaip sako „daug buvo pakviestų, bet mažai išrinktų,“ teip ir pas mus atsitiko: geresni kalbėtojai, tai yra kunigai, visai neatvažiavo, nežinia del kokios priežasties.

Tada tapo užpraszyti tuom tarpu atvažiavę pasiklausyt prakalbų Juozas Kasulaitis ir Andrius Tepliuszis, Susiv. L. R. K. A. prezidentas, idant nors kiek paaiszkint apie Susiv. sziantieninį stovį.

Pirmiausia kalbėjo Juozas Kasulaitis ir savo nors trumpoj kalboj, bet aiszkiai nurodė visą istoriją Susiv. Liet. kaip jis buvo uždėtas iš pat pradžių Katalikiszkas, paskui permaintytas ant tautiszko, bet įlindus į jo tarką szliupui ir kitiems urųjo nėt persikeist ant Katalikiszko, bet tik iš fantazijos kelių išrinktų Broklyn'e ant seimo pertaisyti konstitucija išmetė be seimo nutarimo ir vardą „katalikų,“ iš ko pasinaudodami mus visoki isztai ir valnamaniai norėjo ir Susiv. paimti į savo rankas, bet apsižiurēja katalikai, o ypatingai garbė už tai pripuola kun. A. Milukui, per kurį nenuvėjo mus susiv. teip kaip Valnamvnių Susivienijimas teip smarkiai išgirtas ir su tokiju keistu programų kad ant szio metinio seimo Scrantuose pribuvs iš viso vienas delegatas, tai labai tykiai atsiliko seimas tarpe szliupo Dembskio ir Balczuono pr Andrius Tepliuszis kalbėjo apie suendiecini Susivienijimo stovį ir apiaasakojo visą Mikolainio vadinamo szsiv. cemandagh pasielgimą ir ragino cmones neabejoti ir laikitis prie tikrsjo Susiv. L. R. K. A.

Žmonių buvo nedaug iš priežasties ver didelio karszczio.

Klausitojas.

Philadelphia, Pa. Guodotini tautiečiai prigulintie prie „Susivienijimo“, nenusigąskite labai, juog

tie mūsų prieszai neva jieszpk teisybės, bet kokios teisybės, tai kožnas sveiku protu galite suprasti. Jie vis skelbia, kunigai viską darė ant XVI Seimo. Aiskus mėtos, nes kur daugiau buvo delehntų balsų, ten virszus, kur draugastė, tee stiprybė. Juk ir Suvienytų Valstijų prezidentą kad renea, kur daugiau balsą, tas ir lieka prezidentu: kožkos supranta ir gerai žino, ir ne;eikia to aiszkikti. Dabar daugumas mislija gal, kad Philadelphijoj visi priguli prie to naujo Susivienijimo, kurio prezidentu yra Totorius. Bet palaukkite, kol tos bus: Gedimino Kliubo kuopa tai iš to visko juokėsi, o 10-ta kuopa nori išsizrinkti kitą komitetą ir prigulėti prie senojo susivienijimo, kurio prezidentu yra p. Tepliuszis, o kasierium p. Radeviczius. Mat mūsų 10-os kuopos komitetas norėjo mus visus vadžiot už nosies, bet ne, tik pats pasiliks, o daugiau niekas.

Dabar primjsiu Susivien. sąnariams, kad nepabugtų jie labai, ką Philadelphijoj yra tiek daug sąnarių naujojo susivienijimo (Totorinio): czia yra T. Astramskas, jų sekretorius, V. Daukszys knygius, K. Unika kasos globėjas, o ar žieote, kur ir pas ką jie visi dirbą? Ugi pas Antaną A. Joci, „Lietuvio“ redakcijoj, 766 S. 2-nd str. Phila. Pa., Dar tek jie visi susirinkę: Stanislovas Astramskas, pažjstamas Trupinėlio, Unika; Redaktorius, pagelbininkas, klerka, prezidentas, Butkus ir t. t. Dauggalis Vieszpatie! gelbėk manę nuo smerties ir jų didžio mokslo.

S. B.

Isz Londono.

Isz pirmutinio trumpo apraszymo pradžios Londono lietuv. parapijos matos, jog del neprilankumo vietinio vyskupo ir kardinolo prie Lietuvių, kadą jie rupinosi apie įgavimą savo parapijos ir kunigo net per nusamdytą advokatą, susirinko nemažas lustas korespondencijos tai su vyskupu, tai su advokatu. Tie visi rasztai kaipo parapijos tiktai dalykuose raszyti, priklauso, žinoma,

prie parapijos, o ne prie ko kito, nors keletas iš jų buvo adresuoti ant vardo V. Barulio, buvusio tame laike prezidentu iszrinkto komiteto.

Didesnė dalis buvo raszyta ant vardo sekretoriaus to komiteto, J. Baronaičio, atviro bedievio, kurs ir mirdamas apreiszkė, juog netiki į Dievą ir todėl atmetė su pasibaisėtinu užkietėjimu szv. sakramentus, treti iš tų rasztų buvo tai kordspondencija advokato su vyskupu. — Taigi, nors tie rasztai priklauso prie parapijos, o ne prie Barulio, vienog jis norėjo juos prisisavint, lygiai kaip ir parapijos pinigus, kurių nesugrazina parapijai. Ant laimės kunigas dar priesz iszmetimą jo iš komiteto už slėpimą parapijos pinigų ir rokundų, išzgavo tuos visas dokumentus, ir laikė iki sziolei pas savę kaipo parapijos turta. Bet V. Barulis, kur draug su Pilėnu, seniaus savo arsziausiu prieszu, su Dr. Narkunu (Bogdanaviczia), Levinskiu, Valaicziu, ir Metoniu po iszmetimo jų iš parapijos komiteto, sutvėrė draugytę iš socialdemokratija užkrestų ypatų, draugystę, kurią pavadino „parapijinę szv. Petro“ su tikslu suardymo lietuviszkos parapijos. Tas Barulis susitaręs su minėtais sėbrais, kad kaip nors atsikąst ant kunigo B. Szlamu už iszmetimą, seniai jau pradėjo vaikszzciot pas advokatus, jieszkodamas kokius nors rodos. Dar dabar tebėr laiszakai net 5 nuo advokato, kuriuose jis Barulio vardu, tvirtina, juog tie dokumentai, tai **p r i v a t i s z k a j o k o r e s p o n d e n c i j a**“ ir grasino, jeigu tuojaus nebus sugražinti, tai bus kunigas Szlamas paduotas į sudą. Žinoma kuhigas nemisljo nė duot atsakymo advokatui. Teip varėjo netrumpas laikas, ir mislijome, juog ant to grasinimo ir pasibaigs. Bet kur tau! Sztai 4 Liepos m. nu eina jis su advokatu į sudą ir apskundžia kunigą už užlaikymą 60 rasztų, sziuo kartu „n e b e j o p r i v a t i s z k ų, a l e d r a u g y s t ė s s z v. P e t r o“. Prie to, kaip iki sziolei tarsi skėzdami prisiturėjo vadinimo savo draugystes „parapijine“, tai sziuo kartu tuo asztriaus atidalino savo draugystę nuo to vadinimo, tvirtindamas, jog ji neturi nėkokio susiriszimo su

parapija, juog „ji lygiai kaip ir dokumantai prie parapijos visai nepriklauso.“ Isztiesų sveikinam, kad teip moka eit po dviem vardais, vieną kartą vadindami savę „parapijos“ draugystę, kitą kart tą kiečiausiai užgindami, vis pagal to, kaip kur patogiaus. Ir cizonai geriaus nemokėtų to padaryt. Žiurėsime, kaip toliaus jie vadinsis po to, kada priesz sudą kuo iszkilmingiausiai atsisakē nuo vardo parapijines draugystės. Protingai tas ir buvo, nes vadindamas savo draugystę, neturinczią nē kunigo, nē dievmaldystes ir dar stengiancziąsi ardyt parapiją „parapijine“, but užtraukęs nuo sudzios tiktai nuszypsojimā, ką jis jau ir teip darē atiducdamas tris mažulytes, apdriskusias knygeles, nē farthingo nevertas, o prie skundos paduotas kaip svarbias knygas (buvo tai įstatų knygelės; viena Amerikos Susivienijimo Lietuvių, kita Londono Vienybės, treczia, mažiausia, kokio anglikų kliubo — ir tos knygeles buvo paties Barulio duotos kunigui peržiurėjimui. „Parapijine draugyste gali jie save vadint tikt pie-
menų akyse ir akpsę — „Vienybės“, „Lietuvos“ ir „Ukininko“ su „Naujie nom“, o ne akysę rimtesnių žmonių. —

Sudzia matydamas jau ant Barulio veido iszreiksztą veidmainystę ir apgaudinėjimą, visai nepriėmē skundo atsisakē iszduot „summonsą“, t. y. szaukt kunigą ant sudo, nors jie labai norėjo, kad kunigas but sude kaipo apskustas, ale atsiuntē policijos inspektorią pas kunigą paklaust, kaip dalykai stovi, Kunigas iszpasakojo tam inspektoriui viską, kurs patēmijo, juog „tie keli rasztai, kurie yra ant konverto adresuoti ant Barulio vardo, nors tai tikrai parapijos rasztai, reikēs vienog, atiduoti Baruliui, kitigi zinoma ne, ir papraszē, kad kunigas ant rytojaus nuėitų į sudo vietą priesz prasidėjimą sudo ant kokios 10 val. ir parodytų pacziam sudziai tuos visus rasztus. Ant rytojaus, t. y. 5 Liepos m. ant sutartos adynos nuėjo kunigas su p. Sulcu ir perstatē rasztus sudziai, kurs iszrinkęs adresuotas ant vardo Barulio, atidavē jam, o kitus nors advokatas labai reikalavo ir jo garbus klijentas Barulis vėl

atkartojo, jog „tai draugystės sv. Petro rasztai ir juog tą draugystę neturi nėkio sąryszio su parapija ir bažnycią, juog „kunigas visai nepriklauso pries tos draugystės“ sugražino kunigui atgalios. Tada advokatas vėl pareikalavo nuo sudzios, kad iszduotų summonsą del kitų rasztų ale sudzia tiesiog atsisakē tą padaryti; teip Barulis turėjo norom nenorom užsiganėdint keliais rasztais neturincziais vertēs, adresuotais ant jo vardo, nes rasztai vyskupo ir telegramai su czielu lustu kitų dokumentų pasiliko parapijos rankouse ir teipogi, nors besivalkiodamas pas advokatus nemažai prakiszo pinigų, vienog negalėjo kunigo pastatyt sude nē net kaipo apskusto, nes sudzia, kaip minēta, atsisakē iszduot summonsą. — Gan Žingeidu bus teipgi, kad tarp kitų rasztų atsiliko ir rasztas kun. Varnagirio, isz kurio pasirodo, juog iszvarytasis komitetas nēkiek neužmokėjo jam už veltą kelionę į Londoną, nors Barulis, Levinskis, Valaitis ir kiti buvo savame laike apreiszkę, buk užmokejē kun. Varnagiriui 22 svarų, ir visa parapija pasiraszydama ant praszymo pas papiežių, kur buvo tarp kitų ir tas iszreiksztalikosi jų apgauta. Paskui — iszvarimo dienoje isz komiteto Barulis ir Levinskis norėjo to iszsigint, bet nabagai turėjo ant galo nutilt, kada buvo priminta, juog tas yr juoda ant balto su jų paczių paraszais. Tas „juoda ant balto“ sulyg tų 22 svarų melagiszka paduotų kaipo iszduotų isz parapijos kasos kun. Varnagiriui ir dabar tebēra ir tai dar su paraszais. — Isz to viso pasirodo, kokie tai žmonēs valde parapiją iki atvažiavimui kun. B. Szlamo ir kaip jie gaspadoriavo su parapijos pinigais. Toliaus pasirodo, su kokiuo pekliszku įnirszimu stengiasi ardyti parapiją, kad paskui iszvažiavimui kunigo galėtų vėl kaip pirma gaspadoriaut. Bet veltas tai triusas. Parapija ant laimės rēdos ir jau artinas ta valanda, kada ir nežiurint ant jų visų tarszkymų, užimti bus galima atskyrā bažnycią.

Londono lietuviszkos parapijos komitetas.

Isz Westfalijos.

—x—

Su tikru džiaugsmu perskaicziau laikraszcziuose, juog Sus. L. A. priėmē savo seną vardą ir vėl pasiliko katalikiszku. Dieve padėk, kad sektųsi jam naujuose rubuose.

Pas mus mieste Essen yra lietuvių apie 300; bandžiau sutverti czia lietuviszką draugystę po vardų „Susivienijimas Lietuvių Katalikų“. Draugystę buvo jau užsimezgusi, bet greitai paio. Ant seimo mat atėjo užsigērę szliupiniai (ar ir Europoje laisvamanius pradeda vadinti tuo vardu? R e d.) ir pakėlē pesztynes. Katalikai, matydami, kad baikų su užsitraukusiais žmonemis ner iszsiskirstē po namus, o draugystę pakriko.

—x—

Szliupiniai par mus elgiasi nekaip. Per Velykas, ir Kalėdas ir sekmynes n'ėjo į bažnycią ir szventē szventes priealaus ir tai dar per visas naktis. Kad jiems pradėjo makaulėje suktis, ēmē mūsztis. Nevienas pateko į cypę, o ant rytojaus turėjo užsimokēt po 10 ir daugiau markių koros. Abelnai mūsų szliupiniai szventomis dienomis į bažnycią nevaikszcziuoja, velydami priealaus daužyti kits kitam pakauszius.

M. Mil.

SUSIVIENYJIMO REIKALAI.

—x—

Nauji sanariai.

Shenandoah, dr. Moterų Raz.
Agota Žitkauckienė
Katrė Dilginienė
Ona Giniuvienė
Shenandoah, Pa., Kuopa.
Petras Poskeviczia
Marė Poskeviczienė
Edwardsville, Pa.
Julius Chmieliauckas
Magdė Pauksztienė
Jieva Valinczienė
Juožas Rožanskas
Anielė Rožanskienė
Katrė Milonczienė
Waterbury dr. Sv. Franc.
Marė Vasiukevyczienė
Wilkes-Barre, Pa.
Jurgis Pilvelis

Jieva Graževyčienė
 Andrius Graževyčia
 Antanas Kalinauckas
 Stanislava Kalinauskienė
 Antanina Muckeliunienė
 Marė M. Vaitevyčienė
 Kun. A. Lopata.

Haverhill, Mass.

Juozas Jankaukas
 Povilas Jurgelevyčius

Baltimore, Md.

Jonas Demokaitis
 Hastings, Pa.

Tamoszius Kundrotas
 Mahanoy plane, Pa.

Konstantas Slivinskas
 Mikola Ulevyčius
 Mahanoy City, Pa.

Teklė Gružienė
 Luzerne, Pa.

Jurgis Stankauskas
 Alena Piliackiene

Minersville dr. Vys. M. Val.
 Magdė Ramaszauskienė

Jonas Zarskas
 Forest City, Pa.

Antanas Stilpa
 Agnieszka Stilpiene

Juozas Maliszauckas
 Katrė Maliszauckienė
 Pittston, Pa.

Vincas Smolenskas
 Marė Smolenskienė
 Porth Chester, N. Y.

Jonas Jaras
 Kazimieas Brazauckas

Juozas Jurgelevyčia,
 Centr. Sekr.

Szitos kuopos užsimokėjo į Centralizska S. kasa.

(Tasa)

July 19 per M. Nourusza isz Scranton kuopa	\$12.50
July 19 per Ant. Yendrulons isz Athol Mass.	2.50
July 19 per J. Žolina isz Pittsburg	4.00
„ „ „ Kun J. Czeponis isz Homestead, Pa.	10.00
July 19 J. Viskoczka Mairiono klinbas Shenandoah, Pa.	1.50
July 19 per A. Danesaviczia isz Mahanoy, City, Pa.	4.50
July 20 per Wm Stackuna isz Shamokin	8.50
„ „ „ Rev. J. Dychaviczia isz Chicago Ill	11.50
July 20 Jokubas Krasinskas isz Hazleton Pa.	6.10
July 21 Petras Gudaitis isz Pittston'o	26.00
„ 22 Petras Karavojus isz Shaft, Pa	14.00
„ „ „ per kun. A. Miluką M. D. Shen.	4.50
„ 23 per S. Bairaną isz Philadelphios	13.00
„ „ Mare Mickaviczene isz Cleveland, Ohio.	1.50

Shenandoag Pa., kuopa kuri pirmiau mokėjo 12.00, dabar damokėjo, 4.00
 Nuo tų kuopų priėmiau szitos pinigų
 Kaz. Radziaviczius
 Kasierius S. L. A.

—x—

Susirinkimas.

28 diena Liepos 6 valanda vakare bus susirinkimas 10 kuopos. Susiv. L. R. Katal. A. pas kasierių Juozą Sungailą ant ulicijos Moyomensing ave po No 1226 Philadelphia, Pa.

Teiksis visi sąnariai susirinkti ir užsimokėti pripuolanczią mokestį už antrą bertainį metų; teipogi bus prie Susiv. ir nauji sąnariai.

V. Karuža, Kuopos sekr.

Apie Vysk. M. Valancziu

(tasa.)

Teip-pat ir kun. Valanczius: užjante dienos dalyka, visa, kas tiktai yra reikalingas žmonių apszvietimui ir tuojaus stengės paduoti į rankas apie tuos dalykus pamokinančią knygą. Pas kun. Valanczių, kaipo prozajiką, randame kartais sakinius arba naujus, arba senprusiszkus, arba latviszkus; tai kartais apsunkina supratimą: beto, kartais randame trivialiszkus, labai neestetiszkus, isz szturkszcziosios žmonių kalbos paimtus; bet tai tik isztoriszkuose ir budiszkuose veikaluose, o ne tikybiszkuose, kurie dievobaimingumą žadina. Naujų sakinių įvedimą iszteisiname tuo, kad religiszka žemaičių literatura, tikrai sakant, tik kun. Valancziui ant vyskupiszko sosto atsisėdus, te pradėjo augti; todėl įvedimas naujų, by tik pritinkančių sakinių, iszeina ant garbės Vyskupi. Dar pirma kun. Valancziaus pastojimo Vyskupu, Žemaičius užliejo knygelėmis doras Senato czinauninkas, p. Daukantas. Jis raszė apie viską; daug iszspaudė, o dar daugiaus liko rankraszcziuose, tarp jų „Lietuvos Istorija“ ir „Žemaitiszkai-Lenkiszkas žodynas“. Szis tai Daukantas stengės szviesuosius žmones masinti prie meilės tėvynės kalbos; su kun. Valancziumi pasipažino dar Petropilėje; paskui gi ir visiszkai pas jį apsigyveno Varniuose. Autorius „Budus gyvenimo“, p. Daukantas buvo tikras puritanas, viską svetimą isz žemaitiszkos kalbos vijo laukan, pasivadudamas senprusiszkais arba latviszkais sakiniiais, arba patsai naujus nukaldamas; todėl jo rasztus sunku skaityti; tikras žemaitis daugalio vietų nesupranta. Vienok reikia pripažinti jam tiesą, jis tai

daugiausia pakėlė dvasią, pamasino mylėti tėvynės kalbą ir saviszkai raszyti; verzdamas į žemaitiszką Kornelijaus Nepoczio „Apie garsingus vyrus“, parodė žemaitiszkos kalbos turtinumą ir lengvumą iszreikszi visokią prasmę ir sakinį. Sugyvenimas su dievobaimingu Daukantu padarė ant Vyskupo nemažą įtekmę kalbos dalykuose; isz to szaltinio plaukia visi purizmai ir nauji žodžiai, kuriuos randame kun. Valancziaus veikaluose.

Svarbiausi nabaszniko Vyskupo veikalai yra: „Žemaičių Vyskupystė“. Darbas didelis, labai svarbus ir sunkus; gavo perkratyti neturtingus vietinius archyvus ir po grudą rankioti žinias. Tegū sau kalba, kas nori apie kronologiszkus apsirinkimus „Žemaičių Vyskupystėje“ — ji visgi pasiliks garbės paminklu Vyskupo darbo. Tankiai žmonės nuo raszanczių reikalauja negatių daiktų: visųgenialiszkiausi istorikai, apraszinėdami pirmutinius tautų veikalus, negali iszsisaugoti paklydimų; vieni pradeda, kiti turi dapildyti ir isztaisyti. Teip buvo ir teip visados bus.

Beto, dar raszė daugybę kitokių religiszkų knygelėių ir brosiurių ir teisingai užpelnė vardą — Žemaičių Segur'o.

Vyskupas Valanczius buvo augszto ugio, tvirto sudėjimo, rimtos iszvaizdos, truputį pailgo veido, gelsvo kuno; kuno jeibių neturėjo jokių; užtat daug metų zseip jau sirgaliavo. Turėjo krutinę silpną ir jautė gerklės dziuvimą; todėl iszguldinėdamas lekiijas, kartais turėjo krimsti lukreciją arba vandenį gerioti. Budamas Akademijoje, stipriai buvo apopleksijos trenktas; didi priveiza gydytojų ir klierikų, ypacz tautiečių, vos be iszgelbėjo nuo smerczio; užtat užsiėmė kepenų liga, kuri žudė jį per kielioliką metų, buvo priezastimi ilgų ligų ir prie smerczio ant galų galo privarė. Gyveno V. Val. labai iszkilmingai; lyg smerczio priešturėjo blaivybės gėrynuose; stiprių gėrimų mažne visiszkai neragavo. Valią turėjo tvirtą ir isztverenczią; prie pažymėto tikslo ėjo nenuilzdamas ir per ilgus metus savo planus įvykindavo; tvirtas, iszdirbtas karakterius nepriėmė nėjokios kitų itekmės; visuomet norėjo buti nė nuo ko neprigulmingu savo darbuose; užvis-gi atsižymėjo praktiszka iszmintimi. (toliaus bus)

Naudingiausia knyga

LIETUVISZKA

Chrestomatija,

176 pusl. kurioje patilpę deklamacijos, tinkancziuos kiekvienam atsitikimui, teipgi parinkti isz geresnių rasztininkų skaitymai. Preke 50c. Susiv. sąnariams tik 25c. Piningus siųskite pas Chas Radzevicz, Shenandoah, Pa.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

*Mano Dirbtuve tapo
Apdovanota*



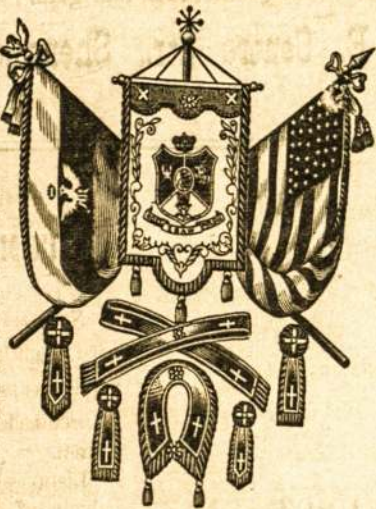
DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszkos Parodos už rupestingą, teisingą ir artistiską išdirbimą.



**KARUNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikšti guodotiniems Kunigams ir guodotin. Draugystėms, kad aš dirbu visus augsčiaus paminėtus daigtus **Pigiausei, Teisingiausei ir Geriausei**, nes per 30 metų užsiimdama išdirbimais įgijau geriausę praktiką ir dėl to galiu viską padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.



Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

K. Radzeviczius.

Puikiausia visam Shenandoah'ri
RESTAURACIJA.

Tris syk ant dienos **KARSZTI UŽKANDŽIAI**, o teip visada 'szal ti dykai. Geriausi ir pigiausi **PIETUS**, viskas szviežia: **CIGARAI** pirmos klesos. Priegtam koznas lietuvys ras **SZIRDINGA RODA** kiekvienam reikale. O ir **PINIGUS MAINO** ir siunczia į **LIETUVA** ir į kitas dalis svieto.

121 E. Centre str,
SHENANDOAH, PA.

V. Chmieliauckas

E. CENTRE STR.
SHENANDOAH, PA

Užlaiko didelę **krautuve cigarų, vynoir** visokių **likierų**, o pardavinėja pigiaus nēkaip svetimtaucziai, kurie užlaiko pulkus agentų nutukusių už lietuviszkus pinigus.

Taigi vyrai susipraskime, ir duokime uždirbti saviszkiu'.

A. Maslauckas,

Geras ir prieteliszkas mus žmogus, užlaiko gerus gėrymus, ir yra gana dorus ir pasznekamamas lietuvis. Pas jį iszpuola atsilankyti.

Ant W Main ulyczios Plymouth, Pa.

Šios knygos yra gaunamos S. L. A. Spaus

Budas senovės lietuvių ir zemaiczų	50c.
Istoria Europos	15
Kražių skerdynė	5
Padėjimas lietuvių tautos rusų vieszpatystėj 35	
(Ta pati knyga maskoliszkoji kalboi ..	\$1,00)
Kristiono Donelaiczio rasztai (eilės).....	40
Medega mūsų tautiszkaiz vaistiniškystai ...	40
Medega Sim. Daukanto biografiai.....	80
Pajauta, (pasaka isz Lietuvos istorios) ..	60
Naktys (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivins.	15
Pavasario balsui, (eiles Mairionio)	15
Kanklės, (eilės ir dainos)	15
Jonas isz Kempės ir Szilka, (eilės)	15
Gipsinis Jotis ir Per kytrumą, (pasakos),	1
Zentas del parodos (komedia), vertė Sel..	15
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai.....	100
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai.....	1,50
„Tėvynė“ 1898 metų visi numerai	1,50
„Tėvynė“ 1899 metų visi numerai	1,50
Kun. A. Burba, jo gyvenimas ir darbai ..	25
Istoria szventa seno ir naujo įstatymo ...	50
Prilips Ožys liepto galą (Drama 5 aktuose 2)	15
Mainieris ir leberis	20
Diedai ir Gražina	30
Trumpi Atsakymai priesz Religią	25
Dogmatas apie Pragarą	10

Geriausiai Inteisyta

LIETUVISZKA SPAUSTUVE

GREITAI, GERAI IR PIGIAI ATLIEKA
VISOKIUS DRUKORISZKUS DARBUS.

V. J. Stagaras,

119 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

Lietuviszka Dirbtuve



ARNOTU, KOPU, BALDAKIMU, ir kitų visų bažnytinių parėdų; teipogi del draugyszkių: **KARUNU, KUKARDU, KEPURIU, ŽENKLU** ir tt. Norėdami savo darbu suszelpti savo tautietę ir kad tas darbas butų priderancziai atliktas, atsiszaukite pas:

T. ANDRIUSZEVICZAITĖ

115 W. Division St. Chicago, Ill.

DIDZIAUSIAS LIETUVISZKAS SZTORAS

D. BRAZINSKO,

Parduoda labai pigiai — pigiaus kaip kiti. Vyras siutus nuo \$4.00 augsztyn, vyram kelines nuo \$1.00, vaikų siutelius nuo ½ dol iki \$5.00. Vaikų vasarinių skalbiamų siutelių nuo ½ dol iki \$2.00 teipogi skrybėliukių ir kepurių didžiausiam pasirinkime. Dailiausių marszkinų visam mieste galit gaut nuo 25c. iki \$1.00. Moterimi szilkinių keipų dailiausios naszanijes nuo \$2.00 iki \$8.00. Raperių didžiausiam pasirinkime nuo 50c. iki \$2.00. Teipgi parasonų ir visokių mazmozių, kokių tik kam reikalinga. Jeigu kas neužsiganėnintų gali sugražinti daigtus ir atsiimt pinigus, nes viskas gvarantuota, kad gera.

D. BRAZINSKAS, 37 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

A. M. Matusевич.

Agentas

Vargonų, Pijanų, Siuvamų Maszinų, Cigaru ir papirosų

Vargonus, pijanus ir maszinas duodu ant 20 dienų ant iszmėginimo. Jiegu per tą laiką palmtas instrumentas pasirodytų negerų, ar per bragum, asz jį atsiimsiu atgal, ir per tą laiką niekas nekaszuos. Užtikrinu, kad nuo manęs pirksite viską pigiau kaip visoj Amerikoj galėtumet gauti, nes asz visokius daiktus imu stacziai isz fabriko, ir todėl galiu juos parduot pigiau, kaip tie, ka isz wholesale ima. Meldžiu tik pamėginti o užtikrinu, kad busit užganėdinti.

A. M. Matusевичius,

605 W. Mahanoy Str., Mahanoy City, Pa.

TEMYKIT LIETUVIAI!!

Nuk szio laiko paleidžiam žodynėlius ko pigiausiai, idant kiekvienas tautietis galētų ausipirkti, ir daves apsidaryti kieszianiuje nesziodamas pasižiurėti kada jam prireikia kokio žodžio, visad turėti.

Lietuviszkai - Angliszkajj gaus už 70 centų; abudu už dolerj. Kas norētų pirkti nesusiutus abu gaus už 80 centų.

Kun. P. Saurusaitis

Waterbury, Conn.

AR ESI KURCZIAS??

Visokis kurtinis išgydimais gal naudotis da bar; tik nebiliai yra nelgydomi. Ožimą ausise susstabdom tuojuans. Paraszki bnda apskurtimo ir nedagalėjimo. o egzaminacija yra už dyką. Gydītis galima savo stuboje.

Dr. Palton. 596 La Salle Ave. Chicago, Il.

ŽENKLUS SUSIVIENYJIMO norinti turėti, turi nusipirkt pas Centraliszka Susiv. kasieryų p. K. Radzevicių pasiuncziant jam 1 d. ir 50 centu.

Adresas yra „TEVYNEJE.“

A. L. GRAICZUNAS,

(LIETUVISZKAS DAKTARAS.)

227 ½ W. Division str.,

CHICAGO, ILLINOIS

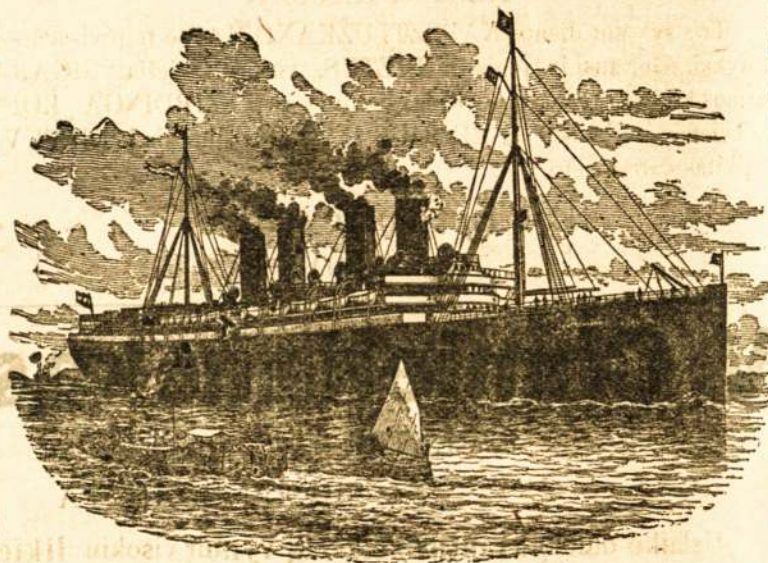
PRIIMA LIGONIUS. { nuo 8 iki 10 ryto,
nuo 12 iki 1 po piet,
nuo 7 iki 9 vakare.

Ateik pats arba gali paszaukti į savo namus. Gydau pasekmingai ir didžiausioje paslapyje užlaikau užsikreczianczias limpaneczias gėdingas ir prastoto vyriszkuomo ligas. Atsiszauken tiems per laiszka su apraszymu savo ligos duodu rodą.

Reikalingi tuoiaus

Murininkai dirbti prie szv. Jurgio lietuviszkos bažnyczios. Iszmanęs gerai tą darba gaus ant dienos po 2 dolerijų ir pusę, darbo tesės ant kokių 3 mėnesių. Atsiszaukite pas:

Rev. P. Abromaitis,
Shenandoah, Pa



Parduoda Szifkartes

Ant geriausių ir sparcziausių expresavų ir regulariszku laivų į visas szalis svieto; parduoda tikietus gelzkelio į visas dalis Amerikos. Permaino visų szalių pinigings ant amerikoniszkų, suteikia sveikiausias rodas visuose reikalnos žmogaus.

M. Rosenbaum.

609 S. 3rd st., Philadelphia, Pa.